

קצין תצפית קידמי

את התשקיף הזה שבו מסומנות המטרות ומסומנים קווי-הדיווח. עיין בו ואם תרצה — העתק אותו. האם יש לך שאלות?

...טוב, כיון שאין לך שאלות גש מיד למפקדת גדוד 200. המג"ד ממתין לך כדי לתדרך אותך וכדי לצאת אתך לסיור בשטח. אל תשכח לתאם עם הקת"ק של המרגמות הכבדות. קח אתך ציוד ל-24 שעות, מאחר שתישאר עם הכוח הקדמי עד שיהיה ביכולתי להחליפך. יש לך מספיק סיגריות? הגנה עוד הפיסה בשבילך. כלי-טוב. עלה והצלח!

**

הזמן: אותו יום. שעה 4 אחה"צ. אנו מוצאים את סרן סבון במפקדת גדוד 200. כאן הוא מוצא את המג"ד, את מפקד פלוגה "ב" אשר אותו הוא יתקדם, את הקת"ק של המרגמות הכבדות ואת מפקד הפלוגה-המסייעת של הגדוד התוקף. לאחר התדריך והסיור בשטח, מסתדר סבון כמיטב יכולתו אצל היל-הרגלים, לומד היטב את השטח והמפה. הוא מתאם עם המשנה-הטכני ועם הקשר שלו אי-אלו פרטים וממתין למועד יציאת הכוח.

ב

כזאת היא הדרך הטיפוסית, בה נולד קצין תצפית קידמי. אין הוא קצין אשר זה תפקידו המיוחד והקבוע. הגם שמצויים רודפי-טכנות הששים לקראת כל הזדמנות לצאת קדימה כקת"קים. זהו קצין רגיל מגודר-שדה, שבמסיבות מסוימות מתקדם עם היל-הרגלים התוקף כדי לוודא, שהלל-יקבל את הסיוע באופן היעיל ביותר: בזמן הנכון ובמקום הנכון. זהו תפקיד מסוכן, אם יבחין בו האויב, כמעט שנחרץ גורלו; כי מעתה ישתמש כמטרה מספר אחד. בדרך כלל הוא נמצא די קדימה. לעתים עם המחלקה המובילה, לעתים עם המ"פ, ולעתים עם המג"ד — הכל לפי טיב המשימה. יש והוא יוצא לשליחות-יחיד — כאותו קצין במערכת קרן*, ששאל לו פרדה, חמק בחשכת הלילה דרך קווי האיטלקים וקנה לו שביתה על אותו הר עצמו, שחיל-הרגלים שלו נתעתד לתקפו. הוא נתן להם סיוע נהדר, מאחר שנהנה מתצפית בלתי מוגבלת

* מערכת מפתח בין הכוחות הבריטיים שעלו מסודאן לבין חילות-המצב האיטלקיים שבאריתריאה. עם נפילת קרו במאוס 1941 נתאפשרה פגישת צבאות הצפון והדרום הבריטיים באמבא-אלאגי. — המער.

א.

המעמד: מרכז-ניהול-אש (מנ"א) של גדוד תותחנים בפעולה.

הזמן שעה מוקדמת לאחר הצהריים. קצין ניהול האש (קנ"א) וכמה משנים-טכניים טרודים מסביב ללוח-ארטילריה: הם מחשבים את פרטי תכנית האש הנגד-סוללתית, ומסמנים אותם על המפה. משנה-טכני אחר מנמנם בשלוח בקרן זוית. מרחוק מגיע הד תתוק של מקלע ומפעם לפעם מתגלגל הנפץ הקהה של פצצת מרגמה...

נכנס מפקד הגדוד ופונה אל הקנ"א:

"אנו תוקפים מחר עם שחר. גדוד 200 יוצא להתקפה. אנחנו פועלים, "בסיוע", יחד עם המרגמות הכבדות. הגנה המפה שלי. היעדים סומנו עליה. תכנית-האש בקוים כלליים נמצאת אצלי כאן, הפירוט יגיע יחד עם פקודת המבצע. סוללה "א" תהיה עתודה נגד מטרות מזדמנות. אנו נשלח קת"ק וכן תעשינת המרגמות הכבדות..."

"זה יהיה גיב רציני, מפקדי. מוטב שנשלח קצין מנוסה".

"גם אני חשבתי כך, האם מפקד סוללה "א" נמצא במוצב התצפית שלו? הודע לו, אם-כן, שימ"סור תפקיד זה לאחד מקציניו ושיתיצב לפני בכל ההקדם. אני אמצא במרכז הסיוע החטיבתי."

**

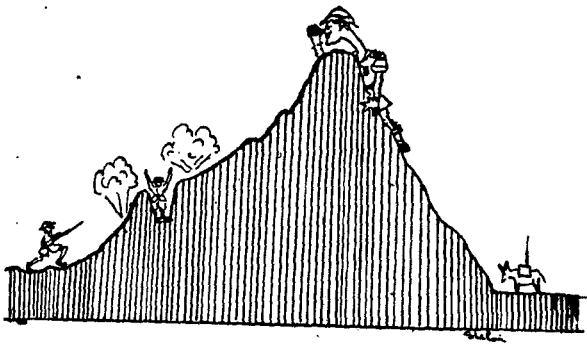
המעמד: מרכז הסיוע החטיבתי.

הזמן: כעבור שעה.

נכנס מפקד סוללה "א", סרן יוסף סבון, ומצדיע.

המג"ד מרמו לו בתנועת ראש:

"בוא ושב, יוסי. יש לי גיב בשבילך. מחר ב-05.30 נערוך התקפה מקומית חזקה במגמה לסלק את האויב ממקומות אלו כדי שנוכל להשתמש בכביש (הוא ממלא אחר דבריו בהצביעו על המפה). גדוד 200 יצא להתקפה עם שתי פלוגות קדימה. אתה יוצא אתו כקת"ק. האויב, כידוע לך, מחופר היטב, לכן, נוסף לתוכנית האש היוזמה, אני מעמיד לרשותך את הסוללה שלך. יהיה מוכן לסגל את תכנית-האש לדרישות המצב. הפעיל את הסוללה שלך נגד מטרות מזדמנות. אל תדאג לאגף הימני; המרגמות הכבדות תטפלנה בו. גם הן שולחות קת"ק משלהן. קח

אותו קצין במערכת קרו"

— משול למי שיושב ביציע תיאטרון — לא רק כלפי עמדותיהם של האיטלקים, אלא אף כלפי שטח ההתארגנות של התקפת-הנגד שלהם.

בכל מקום בו ימצא הקת"ק — מוטל עליו לבצע מלאכה מסוכנת — וכדמ קר. לא לו הלהט הגובר ועולה של ההסתערות; לא לו רגש הבטחון הנובע מתחושת הרובה המכודן שביד. אין הוא יכול להרשות לעצמו פורקן הרגשות בשאגת ההסתערות, כשהאויב נמלט על נפשו והנפש מתגדשת תחושה נפלאה לנוכח כברת אדמה, שנכבשה תודות לאומץ-הלב ולכושף-ההתמדה האישיים.

בכל אלו שומה עליו להשאר צופה מן הצד, השומר על ראש קר, מהיר להגיב על אש קטלנית הנפתחת לפתע מן האגף, או כלפי עמדת אויב מברצת המתגוננת בעקשנות. עליו לחשוב במושגי זריות ומטרם, שעה שהעולם שמסביבו מזדעזע ומתפרק בהשתפכות היצירים הפרימיטיביים של „הרוג או ההרג“. שומה עליו לשמור על האנשים שבידיהם הוא מסייע לא רק מפני אש האויב אלא אף מפני אש תותחיו שלו. עליו לטפל בדרישותיהם של קציני-רגלים נרגשים, שלעתים קרובות יצפו לאש המסייעת כי תרד ישר מן השמים שניה אחת או שתיים לאחר שדרשה. כמורכב עליו להעביר ליחידתו זרם של אינפורמציה שוטפת ומדוייקת, לעקוב יפהיפה אחר תמונת המצב הטקטי המקומי, על כל שינוי הפתאומיים והבלתי-צפויים. עליו לדעת אל-נכון באיזו נקודה מדוייקת על פני השטח נמצא הוא עצמו, ולבסוף — עליו לשקוד על טיפול וטיפול נכסו היקר לו ביותר הלא הוא מכשיר האלחוט שלו; שאם לא יפעל הלו כחוקו, יאלץ להשתמש ברשת חיל-הרגלים (שכרגיל עמוסה מדי גם בלאו הכי), או לחדול מלהביא תועלת.

פעמיים, במלאי תפקיד קת"ק, הכשילני מכשיר האלחוט שלי. המקרה האחד טראגי היה: הוא אירע

בנגב, שעה שיצאתי עם גדוד רגלים לערוך התקפת לילה על הביצורים שממערב לפאלוג'ה. חיל-הרגלים נתן לי קשר עם מכשיר אלחוט. הקשר היה נער בלתי-מנוסה. רק כאשר היינו כבר קרובים אל יעדנו הדיעני שאין לו קשר עם התותחנים. כתוצאה מכך הייתי עד ראייה להתקפה, שנכשלה כשלון מדאיב ועלתה באבדות קשות; התקפה שהיתה עשויה להצליח וקרבות, שניתן היה אולי לחסכם — אילו רק היה ביכולתי לתת סיוע ארטילרי.

המקרה האחר — מעורר רחמים היה. בראשית 1944 הייתי בבורמה. היפנים הבקיעו את החזית והקיפו את הדיביזיה, שאליה השתייכתי. נמצאנו מבר דיים, בתוך שרשרת של עמדות-מגן, המנותקות אחת מן השניה. נצטיינו להלחם עד הכרזת האחרון ועד האיש האחרון. גואשות החזקנו מעמד בפני „התקפות-התאבדות“ יפניות, ואספקתנו ניתנה לנו בדרך האויר. הדיביזיות, אשר יצאו לחלצנו, התקדמו לערמתנו לאט לאט תוך קרבות — ואז בא תורם של היפנים להגיע למצב נואש. הם ערכו עלינו שורה של התקפות-לילה, שתכליתן — לפי שנתחור לנו במהרה — היתה לחפות על מעברן של שדרות אספקה, ממש מתחת לחוטימינו.

אנכי עבדכם, הייתי עולי-ימים ונבער-מדעת, התנדבתי לצאת עם פטרול-רגלים לנסיון של המנעה כלפי הג'נטלמנים הללו. כך מצאני ליל-ירח אחד מתגנב עם כיתת בני גורקה * דרך שטח ההפקר, על פני שדות אורז ובתוך סבכי ג'ונגל. ערפל קל עלה מן הנהר ושיויה לשיחים דמות יפנים — וליפנים דמות של שיחים. על-כן, כמעט-קט ונכנסנו ישר לתוך שדרת אויב ארוכה של רגלים ופרדות הגעות בדומיה, סוליות גומי מתחת לפרסותיהן. חרש דלגנו כ-100 מטר לאחור. אז הפעלתי את המכשיר הזר עקתי — בלחישת! את הרגימנט. אין תשובה. הגבהתי את קולי. אין תשובה. המכשיר לא פעל!... עשרים דקה שכבתי שם וקללתי בלאט בעוד שדרת האויב עוברת לפני, בדיוק באמצעיתו של שטח אשר כבר טווח ונרשם כמשימת-אש. כל אותה עת היו עשרים-וארבעה תותחי 25 ליטראות עומדים וממתינים לקריאתי!

ג.

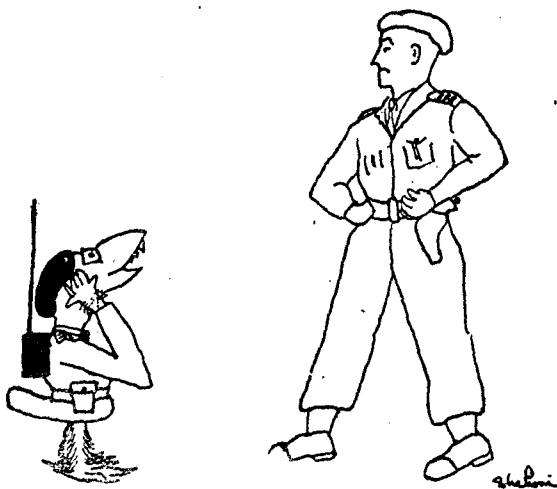
את כל „הציזובות“ דלעיל לא כתבתי אלא לצורך הדגמת כוננתה העיקרית של רשימתי זו: לקרוע לקציני-הרגלים אשנב להבנה יסודית יותר של האפשרויות שבסיוע-קרוב ושבצירוף אש ותנועה. רב ערבה של הבנה זו, כיון שבהגשמת הסיוע הקרוב וה-

ניהול-האש של גודד השדה — זה מרכז המוח והעצבים המגיב, מצדו הוא, בצורת אש-תותחים על הודעות ה"עינים" וה"אזניים". לפיכך, על קצין הרגלים לקבל את הקת"ק בלב שלם ולשלב שלב היטב בתמונת הכללית של גודמי האש התנועה במהלך התקפתו. עליו לעשות זאת מתוך ההבנה שתכנון קודם כבר דאג לכך, שבאשר ילך הקת"ק בהתקפה — שם יצמוד לשליטתו מסך אש, המשתרע במעין קשת סמויה מעל לשדה-הקרב.

קשת אש סמויה זו חייב קצין-הרגלים לשמור לו בדמיונו כל הזמן. מושגיו על אודות עצמת-אש עלולים להיות מוגבלים על-ידי רגילותו בנשק המסייע שלו — דהיינו המקלע והמרגמה; ולא קל לו לחשוב במושגים של עשרה קילומטרים במקום שנים. באחד הקרבות נתקלתי בקצין-רגלים שהיה מלא השתוממות ופליאה, כאשר הפגזתי כביש השגתי פגיעות ישירות במכוניות-שריון. „אבל תותח חיד מוצבים תשעה קילומטרים מכאן“, חזר ואמר מלא התפעלות.

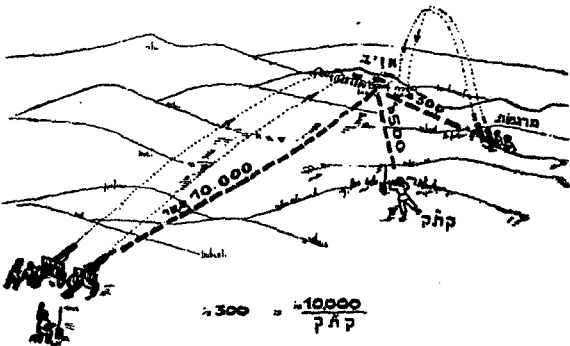
למרחק התותחים מהמטרה גודעת חשיבות מועטה, יחסית, על הדיוק — להוציא כמה שיקולים טכניים. קל היה לי, על-יכן, בהמצאי מחצית הקילור מטר מהמטרה, לפגוע באותן מכוניות-שריון ממש כשם שקל היה לו לאותו קצין-רגלים לפגוע בקבוצת אנשים ממרחק דומה, באמצעות מרגמת שני אינץ'. כל הבעיה אינה אלא זו של הכוונת האש, שעקרונותיה משותפים לכל סוגי הנשק בכל הטוחים. אחרי הכל, הרי אין התותח בלתי אם רובה גדול שהורכב על גלגלים.

על קצין-הרגלים להגביה מבטו ולהרחיב את תפיסתו אודות השימוש בעצמת-אש. זה חייב להיות הצעד הראשון לסיגול מחשבתו לתפיסה רחבה יותר בנידון. הקת"ק צריך להראות בעיניו כסוג מיוחד

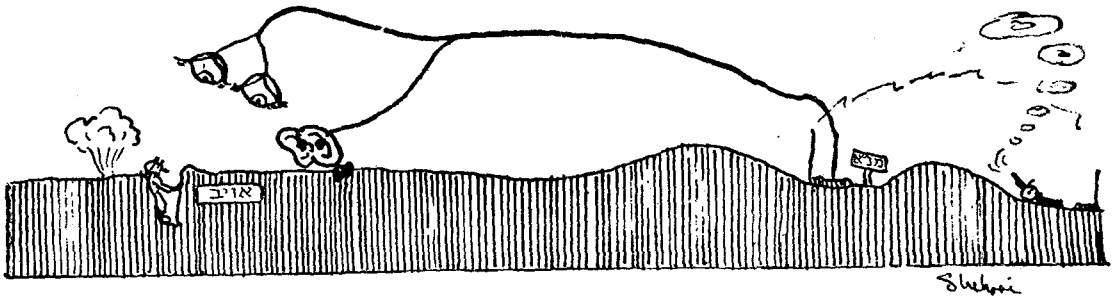

„מפלצת משונה או איש-מן-המאדים“.

פעולה המותאמת בשדה-הקרב, ממלא הקת"ק תפקיד חיוני. עליו רובצת המעמסה העיקרית, הגם שנודעת חשיבות אף לגורמים אחרים, כגון תגובה מידית מצד התותחים ודיוק הכנת הירי. מן הראוי, איפוא, לקצין הרגלים להרבות דעת ככל האפשר על אודות התפקיד אשר על הקת"ק למלאו; וכיצד ייטיב הוא, קצין-הרגלים, להשתמש בעזרתו של הלוחם ובעצמת האש הנתונה לשליטתו. קצין-הרגלים הוא, לעתים קרובות, בור עד להחריד בשטח המקצועי הארטי לרי בכלל. יחסו מתבטא בדעה כי בלאו הכי ידוי עמוסת עבודה במלאכתו הוא, וכי מעשה הלהטים שלפניו מסוכך מכדי שיוכל להתפנות לחקרו. משום כך עלול הקת"ק — בבואו לביצוע משימה ביחידת רגלים — להתקבל כמין מפלצת משונה, או כ„איש מן המאדים“. היחס הרגיל אליו הוא כי צריך להפסי את דעתו ולדאוג לנוחיותו — אם גם בעין ספקנית וחושדת — ואן, יחולל את להטוטי המס-תוריים. ברם, אין הוא חד מחבריא; הוא אינו חלק מן המעגל ה„משפחתי“ המקובל. אין צורך לאמר, שאין זה היחס הנכון ואף לא דרך הגישה הטובה ביותר כדי להשיג תוצאות מוצלחות. במצב זה מר-גיש הקת"ק שהוא נמצא בחלל ריק, ואילו קצין הרגלים אינו יודע בעצם כיצד להשיג את מבוקשו. קצין-הרגלים חייב להתחיל לסגל את מחשבתו שלו לאפשרויות הצפונות בקת"ק. הוא חייב להבין שהקת"ק הריהו בכל-זאת „חד מחבריא“, כי הוא מהווה חלק אינטרגלי עד למאוד של מנגנון ההתקפה. למעשה הרי אין הלוחם אלא מעין זוג עינים ואזניים על גבי גבעולים ארוכים, שראשיתם נעוצה במרכז-

הקת"ק „מקרב“ את התותחים למטרה.

אינו אלא מעין זוג עיניים ואזניים על גבעולים ארוכים.

בל תהא עקשן ונוקשה: קבל את חות־דעתו של הקת"ק בנוגע לאשר הוא יכול או אינו יכול לעשות. אל תשכח שהוא יועצך הארטילרי ומי כמוהו היודע את מגבלות תותחיו. הוא יכול, למשל, לומר לך מה גודל השטח בו יהיה מסוגל לטפל במשך זמן נקוב ובאיזו מידה הוא מקוה לשחק את האויב. הוא יכול לומר לך עד כמה יהיה באפשרותך להתקרב אל אשו מבלי להפגע ממנה, ומוטב שתאמין לו. מאחר שהוא משתמש בחישוביו בנתוני בטחון משלו. מכל מקום זכור: התותחן אינו אוהב להפגין את עצמו... הוא יכול לומר לך מה תהא יעילות אשו בסוגי קרקע שונים וכנגד המבנים השונים של ביצורי שדה. כמה זמן יהיה דרוש כדי להעביר אש יעילה ממטרה אחת לשניה; או כדי להכין תכנית אש מגן לאחר שכבשת את היעד.

אל תמתין שייעץ לך בכל אלה מעצמו. הצג לו שאלות בכל נקודה ונקודה — לפני ההתקפה. שבץ את כל התשובות בתכנית הקרב שלך. סמן במפתך את קשת האש של תותחיו על מנת שלא תדרוש ממנו אש על מטרות שמחוץ לטוח. באם נראה לך שהתקפתך תעלה יפה ושתוכל לנצל את ההצלחה ולחדור עמוק יותר מכפי שתוכנן בתחילה, התייעץ עם הקת"ק שלך בטרם החלטת; יתכן ויוכל לעזור לך על־ידי קידום תותחיו. הוא יכול לומר לך מהו משך הזמן שידרש לו כדי להזיז קדימה את קשת האש שלו.

כידוע לך, אין הקרב במציאות דומה לנוסתו המוצגת בטרם אמריקאי. שם אין הגיבור טוען מחדש את כליו אף־פעם. אין התחמושת חסרה באשפתו. אולם בקרב אל תצפה שהקת"ק יספק לך כמות אש בלתי־מוגבלת. לרשותו עומדת מכסת תחמושת מוקצבת מראש, בדיוק כאשר לך. ברר עמו את מצב התחמושת לפני הקרב ותכנן בקיום כלליים את הכמויות שיוצאו בכל שלב של ההתקפה.

של רובאי, המוויין ברובה גדול וחזק מאוד, שמטעמי נוחיות משאירים אותו בעורף. בתור שכזה מההה הקת"ק חלק של הכוח המסתער ובהתאם לכך גם יש לנהוג בו. פרושו של דבר — „להחזיקו היטב בתמר נה", לספק לו אינפורמציה מלאה ולהינעץ בו בענין החלטות הנוגעות בו. כמו כן יש להניח לו לבחור את מקומו כחוד הכוח התוקף, כיון שהוא המיטיב לדעת כיצד לנצל את נשקו.

הדגשתי כבר את חשיבות הקשר לקת"ק. קציני־הרגלים צריך להיות מוכן לעזור — במקרה שהקת"ק אינו יכול להתקשר עם התותחים מחמת מכשיר מקולקל או ניוזק — על־ידי כך שניח לו להשתמש ברשת שלו להעברת תשדורותיו.

על קציני־הרגלים להעריך נכונה את מגבלותיו הטבעיות של הקת"ק שלו. הקת"ק אינו מסוגל, משום־מה, לבצע תפקידו באם מת הנו; על כן יש לעשות כל מאמץ כדי להחזיקו בין החיים!

קציני־הרגלים! בל תבקש מן הקת"ק ללכת עם הגל המסתער! החזיקו בסמוך אליך, כך שתוכל לומר לו מה רצונך; אולם הנח לו לבחור בעצמו את קו התקדמותו. הוא מוכרח להיות מסוגל לצפות כראוי כדי שיוכל לפעול כראוי; והוא יודע זאת. משום כך יהא נוטה לנוע על קרקע נישאה, או להתקדם בדילוגים מפסגה לפסגה, באם שטח הפעולה הנו הררי. במקרה ודרכו סוטה מקו התקדמותך ואין באפשרותך להלוות אליו, שמור על המגע אתו באמצעות רץ או אלוטו. אל תצפה שיטול חלק פעיל בהתקפה בלי שערך סיור מוקדם. לסיור זה מן ההכרח שתצאו אתה והוא יחדיו ושתמסור לו את כל הידוע לך אודות התנאים המקומיים. בהזדמנות זו עליכם לתכנן את קוי התקדמותכם.

ודא שתוכנית האש תהיה ידועה גם לך, למקרה שהוא יפגע. רשום לפניך גם את הערוץ בו הוא משדר את קריאת הפתיחה שלו. את כל האינפורמציה הזו מסור גם לסגנד — למקרה שאף אתה תפגע.

ירעישו את המדרון הקרמי — וכך תקבל „תיבת אש“.

הקת"ק שלך הוא איש אחד בלבד, ובפעולה — איש העובד בתנאים קשים מאוד. אין הוא מביא עמו קבוצת עוזרים גדולה; לכל היותר יבוא עם קשר אחד ולעתים יבוא לבדו. אי לזאת אל תאיץ בו בדרישותיך.

בקרבת אל-עריש עמד קת"ק על גבי טנק. ההתקדמות נעצרה על ידי מספר תותחי נ"ט בני 6 ליטראות, שמוקמו יפה ושקשה היה לאתרם באפ"לולית הלילה היורד. מפקד השדרה היה קופץ ותורר וקופץ אליו ודורש אש „שם... אתה רואה את ברק" היריה ההוא?... הבט, הרי עוד אחד שם... ואחד שם... בשם אלוהים, עשה משהו, מהר!“

תן לו כל פעם מטרה אחת בלבד — יותר לא יוכל להעסיק בהצלחה. אל תיתפס לבהלה אם אין ברצונך לבלבל אותו. אל תצפה שהאש תרד ישר על המטרה שניה אחת לאחר שדרשת אותה. לאט לך — אתה עצמך אינך נחפו להתקפה ללא הכנה. כמוך כמוהו — אין ביכולתו לפתוח באש בלעדיה.

לאחר שיתמצא בנקודות אלה, יוכל קציני-הרגלים להתחיל לחשוב כיצד יפיק את מלוא התועלת מעצמת-האש שהועמדה לרשותו.

וכך, קציני-הרגלים, משיציג לפניך המג"ד בפעם הבאה את סרן סבון, נהג בו בכבוד הראוי לו. קבלתו כאח-לנשק; גלגל עמו שיחה מקצועית, עבור על תכניותיך בצותא הדא אתו ושאל לדעתו ולביקורתו. מעל הכל — שאל לביקורתו. אנו עם הרגיש ביותר לביקורת. אנו נוטים לקבלה כאילו כוונה כלפינו אישית. ברם ביקורת מקצועית מנתחת וקונסטרוקטיבית אינה אלא מתת-שמים, לכן קבלנה בזרועות פתוחות ובברכה.

דאג לכן שיוסי סבון ירגיש אצלך טוב. הוא מרוחק מיחידתו ועלול להרגיש עצמו תלוי בחלל ריק. הציגהו לפני מפקדי-המשנה שלך. אם ימצא הזמן לך — בקשהו לדבר לפנייהם בקצרה ולתאר את אשר בדעתו לעשות בעת ההתקפה. הרבץ בדיחות והומינהו ללגימה — כאם בר-מזל הנך במידה שתוכל להרשות לעצמך מותרות כה יקרים בומנים טרופים אלה! בקצרה, ראה שירגיש טוב, שירגיש שנתקבל בברכה, וסופך שתקצור את אשר זרעת; שכן אדם מנסה תמיד לעשות קצת למעלה מיכולתו שעה שהוא מרגיש כי רצוי ואהוד הנהו — והקת"ק אף-הוא אדם הנו.

(סוף בעמ' 44)

ועכשיו אנו מגיעים לעצם העניין. ידידנו קצין חיל-הרגלים, כיון שקלט ועיכל את כל הנקודות הללו וסגלן למחשבתו, עלול עתה לעבור לקיצוניות השניה ולצפות להעדר כל שגיאה מצד הקת"ק בפרט, והארטילריה בכלל. למצב אשר כזה לא יזכה, כמובן, כיון שבעמק הבכא בו אנו חיים לא נשיג אף פעם את השלמות הגמורה. ומשלא יקבלנה במקרה זה, הריהו הופך לאדם ממורמר ומאוכזב וחוזר לעמדתו הנושנה במשנה תוקף, כמו שנאמר: מי שנכזה ברותחין נזהר בפושרין.

לפיכך אל נא תצפה, קציני-הרגלים, לשלמות. יתר על כן, אל תצפה שהארטילריה תעשה עבורך את אשר בכוחך אתה לעשות. מן ההכרח שתמצה את מלוא יכולתם של מרגמותיך ומקלעיך. אל תבקש מהקת"ק אש בשעה שהנך מסוגל לספל במט"ר בה בעצמך.

פעם אחת — שוב בבורמה — ביקשני קצין חי"ר לפתוח באש על חמישה יפנים, שהיו מרוחקים מאתנו 400 מטר. רק לאחר שנטלתי את רובי ופגעתי באחד מהם עלה בידי לשכנעו שהוא מסוגל לספל במצב בכוחותיו הוא ואפילו אז מצא לנכון להפעיל את מרגמת 2 האינץ' שלו.

למד לשלב את כלי נשקך עם הארטילריה. המק"ב שלך מסוגל לתת אש אגפית, מרגמותיך יכר לות לספל במדרונים העורפיים, בעוד שהתותחים

הקת"ק הוא איש אחד בלבד.